

Nr. C1829109
van het arrest

Nr. 2009 / 2151
van het repertorium

Nr. 1096 P 2008
van het parket-generaal

- urbanisatie

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

en

DE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR VAN HET VLAAMS
GEWEST

bevoegd voor het grondgebied van de Provincie
met diensten te

eiser tot herstel

vertegenwoordigd door Mr.
advocaat bij de balie van

tegen

1.
zelfstandige
geboren te

op

wonende te
Belg

beklaagde

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van artikel 65 §1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien artikel 68 §1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement d.d. 22 oktober 1996, en thans artikel 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening:

- de plaats te herstellen in de vorige toestand,

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125 € per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te
op 25.8.2005,
nr. en ambtshalve
ingeschreven.
Ontvangen: 84,81 euro. De Bewaarder (get.)

* * *

Gelet op het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 11 september 2007 door de correctionele rechtbank van Hasselt, 13^e kamer, waarbij onder meer als volgt werd beslist:

...

De feiten dienen als volgt geactualiseerd te worden:

"de feiten thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36,

38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003"

--

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 21 oktober 2008 door beklaagden tegen al de schikkingen
- op 22 oktober 2008 door het Openbaar Ministerie tegen al de schikkingen uitgezonderd deze betrekkelijk de burgerlijke belangen

tegen het **vonnis**, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 7 oktober 2008 door de correctionele rechtbank van Hasselt, 13^e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

Verklaart beklaagden schuldig aan de misdrijven zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en geactualiseerd bij vonnis van 11 september 2007

eerste beklaagde

Stelt vast dat de feiten werden gepleegd na 31.12.2001, doch voor 1.3.2004, zodat de wet van 26.6.2000 op de opdecimen van toepassing is.

Veroordeelt beklaagde voor de vermengde feiten samen tot een geldboete van 300,00 euro te vermeerderen met 40 opdecimen (x 5) en alzo gebracht op 1.500,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 137,50 euro.

Verwijst beklaagde tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare

partij begroot op de som van 65,16 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 29,30 euro.

Tweede beklaagde

Stelt vast dat de feiten werden gepleegd na 31.12.2001, doch voor 1.3.2004, zodat de wet van 26.6.2000 op de opdecimen van toepassing is.

Veroordeelt beklaagde voor de vermengde feiten samen tot een geldboete van 300,00 euro te vermeerderen met 40 opdecimen (x 5) en alzo gebracht op 1.500,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 137,50 euro.

Verwijst beklaagde tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij begroot op de som van 65,16 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 29,30 euro.

*

Beveelt op vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door het verwijderen van de steenslagverharding, het aanvullen van de uitgehaalde grond met teelaarde en het planten van 5 zomereiken en dit alles onder verbeurte van een dwangsom van € 25,00 per dag.

Zegt voor recht dat de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagde op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

I. Procedure

De heer Voorzitter doet verslag.

De eiser tot herstel wordt gehoord in zijn middelen, ontwikkeld door Mr. advocaat bij de balie van

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vorderingen.

De beklaagden worden gehoord in hun middelen van verdediging ontwikkeld door Mr. advocaat bij de balie van

Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

De hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, zijn ontvankelijk.

Omschrijving van de feiten

Het Hof bracht beklaagden ter zitting ter kennis dat het feit voorzien onder de tenlastelegging B dient aangepast als volgt:

"het aanbrengen van een steenslagverharding zonder enige regelmatige stedenbouwkundige vergunning van het college van Burgemeester en Schepenen".

De feiten op zich zijn hierdoor niet gewijzigd.

De beklaagden werden hiervan in kennis gesteld en hebben de gelegenheid gekregen hun verweermiddelen desbetreffend naar voren te brengen.

II. Motivering ten gronde

Op strafrechtelijk gebied

Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten A en B, zoals hiervoor aangepast, bewezen.

Na onderzoek ter terechtzitting door het Hof en door de stukken van het dossier, blijkt het volgende: de uitgevoerde werkzaamheden (vellen van bomen en aanbrengen van steenslag) zijn deels gelegen in woongebied met landelijk karakter en deels in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, zoals voorzien bij het gewestplan dat is goedgekeurd bij K.B. van 3.04.1979.

Dit impliceert dat het aanbrengen van steenslag zonder over een vergunning te beschikken nog steeds strafbaar is conform art. 146 DRO.

Weliswaar beschikten beklaagden over een vergunning om de bomen te vellen doch onder een bepaalde voorwaarde met name een heraanplanting. Beklaagden beweren dat inmiddels de heraanplanting wel zou gebeurd zijn doch een bewijs hiervan wordt niet bijgebracht. Zelfs indien inmiddels een heraanplanting zou zijn voltooid, heft dit de strafbaarheid niet op in de voorziene incriminatieperiode.

De feiten voorzien onder de tenlasteleggingen A en B zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat er slechts een straf dient te worden uitgesproken, nl. de zwaarste.

Bij de straftoemeting van elke beklaagde wordt rekening gehouden met:

- de persoon van elke beklaagde,
- hun respectievelijk strafregister waaruit blijkt dat zij geen lering hebben getrokken uit een vroegere gelijkaardige veroordeling,
- de omstandigheden en ernst van de feiten, die getuigen van weinig respect voor de regels inzake ruimtelijke ordening en het aandeel van elke beklaagde bij deze feiten.

Daarom wordt de beklaagde bestraft met een geldboete van 300 euro te vermeerderen met de opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Daarom wordt de beklaagde bestraft met een geldboete van 300 euro te vermeerderen met de opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Nu de beklaagde vroeger nog niet veroordeeld is geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, wordt de bestraffing met uitstel verleend, zoals hierna bepaald, om haar in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken en haar ertoe aan te zetten de wetgeving inzake ruimtelijke ordening te respecteren.

De geldboete moet de beklaagden ervan weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen te stellen.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

Met betrekking tot de herstellvordering

Op 10.07.2003 deelt de stedenbouwkundige inspecteur een aangepaste herstellvordering mee aan het Openbaar Ministerie nadat een aantal aanpassingswerken door beklaagden werden uitgevoerd (stuk 113).

Het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat houdt in:

- het verwijderen van de steenslagverharding
- het uitvoeren van een bodemreliëfwijziging
- het terug aanplanten van 5 zomereiken.

Het Hof stelt vast dat de reliëfwijziging geen voorwerp uitmaakt van de strafvordering zodat dit onderdeel van de herstellvordering niet wordt toegekend.

Beklaagden beweren dat inmiddels de heraanplanting van de 5 bomen zou zijn gebeurd doch een bewijs wordt hiervan niet bijgebracht.

De herstellvordering is zowel intern als extern wettig en is gesteld binnen het kader van de weerhouden feiten. Zij beoogt op aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van de door de beklaagden gepleegde misdrijven, mede gelet op het éénsluitend advies van de Hoge raad voor het Herstelbeleid met betrekking tot het verwijderen van de steenslag.

Zij steunt op juiste motieven van een goede ruimtelijke ordening, is niet kennelijk onredelijk en is niet in strijd met art. 159 GW.

Het opleggen van een hersteltermijn van 1 jaar acht het Hof gepast alsook het opleggen van een dwangsom om reden dat beklaagden tot op heden nog steeds niet zijn overgegaan tot herstel.

Het Hof bepaalt deze dwangsom op 125 euro per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklaagden wordt overgegaan tot het herstel, zoals boven aangegeven, en dit binnen de hersteltermijn van 1 jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest, met dien verstande dat de dwangsom opvorderbaar zal zijn vanaf de eerste dag na hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend. Een dwangsomtermijn wordt niet opgelegd.

OM DIE REDENEN:**HET HOF,**

Het arrest is op tegenspraak,

Met toepassing van de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 50, 65 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 4 van de wet van 26 juni 2000
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 12 december 1950
- 1385bis gerechtelijk wetboek
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied

Past het feit zoals voorzien onder B aan zoals hoger vermeld (pagina 6);

Verklaart beide beklaagden schuldig aan de hen ten laste gelegde vermengde feiten A en B zoals aangepast;

Veroordeelt de beklaagden wegens de vermengde feiten zoals aangepast ieder tot een geldboete van DRIEHONDERD EURO gebracht op DUIZEND VIJFHONDERD EURO door verhoging met 40 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van ZESTIG DAGEN;

Verplicht iedere beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Legt aan iedere veroordeelde een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

Gelast ten aanzien van beklaagde dat de tenuitvoerlegging van de geldboete gedurende een termijn van DRIE JAAR van heden af wordt uitgesteld;

Met betrekking tot de herstellvordering

Verklaart de herstellvordering ontvankelijk en gegrond;

Beveelt beklaagden de plaats in de vorige staat te herstellen, hetgeen impliceert

- het verwijderen van de steenslagverharding
- het terug aanplanten van 5 zomereiken

binnen de termijn van EEN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagden;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagden, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, solidair tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van HONDERD VIJFENTWINTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

De kosten

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt de beklaagden solidair tot de overige kosten van de strafvordering en de herstellvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 269,05 euro.

Dit arrest is gewezen te ANTWERPEN door het
HOF VAN BEROEP, TWAALFDE KAMER,
samengesteld uit

Voorzitter,

Raadsheer,

Raadsheer,

en op de openbare terechtzitting van

ZEVEN MEI TWEEDUIZEND EN NEGEN

uitgesproken door Voorzitter

in aanwezigheid van Advocaat-generaal

met bijstand van Griffier